

בש"פ 9596/17 - מיכל זגורי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9596/17

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מיכל זגורי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעמ"י 16189-12-17 מיום 8.12.2017 שניתנה על ידי השופט ד' בן טולילה

בשם המבקשת: עו"ד אורי בן נתן

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט ד' בן טולילה) בעמ"י 16189-12-17 מיום 8.12.2017, בגדרה נדחה עררה של המבקשת על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופטת א' ליפשיץ), במ"י 15943-12-17, מיום 8.12.2017. במסגרת החלטה זו, הורה בית משפט השלום על שחרורה של המבקשת בתנאים אך עיכב את השחרור עד ליום 10.12.2017 עקב הודעת המשיבה כי בדעתה להגיש ערר על החלטת השחרור.

הבקשה דן הובאה לעיוני ביום שישי, 8.12.2017, בסמוך לכניסת השבת. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה

עמוד 1

החלטתי לדחות את הבקשה תוך שציינתי כי נימוקי ההחלטה יינתנו היום.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 7.12.2017 נעצרה המבקשת בגין חשד לביצוע עבירות של אימים, סחיטה באימים והדחה בחקירה. ביום 8.12.2017 ביקשה המשיבה מבית משפט השלום להאריך את מעצרה של המבקשת בחמישה ימים. בהחלטתו מאותו יום קבע בית משפט השלום כי קיים חשד סביר לפיו המבקשת ביצעה את העבירות המיוחסות לה וכי מתקיימת עילת מעצר כנגדה בשל החשש כי שחרורה יביא לשיבוש מהלכי חקירה או משפט. עוד נקבע, כי קיים חשש לפגיעה בביטחוננו של אדם או הציבור, אם כי ברמה נמוכה בכל הנוגע לחשד באימים נוכח הזמן שחלף. בית משפט השלום התחשב בהיות המבקשת אם לשלושה קטינים וכן בכך שהיא עתידה להשתתף ביום 10.12.2017 בבחינות לשכת עורכי הדין. לפיכך, בהביאו בחשבון את מכלול השיקולים, הורה בית משפט השלום על שחרורה של המבקשת בתנאים מגבילים, תוך שאפשר לה להשתתף בבחינת הלשכה בליווי צמוד של אמה הערבה.

3. עם מתן החלטה זו ביקשה המשיבה לעכב את ביצועה על מנת לאפשר לה להגיש ערר. בית משפט השלום נעתר לבקשה והורה על עיכוב ביצוע החלטתו עד ליום 10.12.2017 בשעה 12:00. על החלטת העיכוב הגישה המבקשת ערר לבית המשפט המחוזי בו טענה כי עיכוב הביצוע בשלושה ימים מרוקן למעשה מתוכן את החלטת השחרור של בית משפט השלום, במיוחד בשים לב לכך שבית המשפט אפשר למבקשת להשתתף בבחינות הלשכה. בית המשפט המחוזי דחה את הערר לאחר ששמע את הצדדים ועיין בחומר החסוי. נקבע כי יש להותיר על כנה את החלטת עיכוב הביצוע על מנת לאפשר למשיבה להגיש הודעת ערר מנומקת. על החלטה זו מונחת בקשת רשות הערעור שלפניי.

4. המבקשת חוזרת בבקשה על הטענות שהשמיעה לפני בית המשפט המחוזי ושה מציינת כי למעשה, בשל החלטת עיכוב הביצוע, בית משפט השלום האריך בפועל את מעצרה בשלושה ימים אף שהורה על שחרורה בתנאים. המבקשת מדגישה את נסיבותיה האישיות, היותה אם לשלושה קטינים ורצונה להשתתף בבחינות הלשכה. עוד מציינת המבקשת כי היא הובאה לבית חולים בעת מעצרה לאחר שהתעלפה.

דיון והכרעה

5. הלכה היא כי בקשה לרשות ערר על החלטת מעצר ב"גלגול שלישי" תתקבל רק במקרים מיוחדים, בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם האישי של הצדדים להליך, או כאשר מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת, כמו פגיעה שאיננה מידתית בזכויות המבקש, חשש לעיוות דין, חריגה מסמכות ועוד כיוצא באלה. עיון בטענות המבקשת מעלה כי הבקשה אינה מעלה שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בעלת השלכות רחב. עניינה של המבקשת נדון לפני שתי ערכאות שיפוטיות, אשר בחנו את טענותיה והגיעו למסקנה, חרף נסיבותיה האישיות ורצונה להשתתף בבחינות הלשכה, כי יש להורות על עיכוב ביצוע החלטת השחרור על מנת לאפשר למשיבה להגיש הודעת ערר מסודרת. החלטות אלה מעוגנות בהוראת סעיף 55 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996, המסמיכה את בית המשפט לעכב עד 48 שעות ביצוע החלטה המורה על שחרורו של מי שהיה נתון במעצר, אם הודיע התובע במעמד מתן ההחלטה על רצונו לערור עליה. כן מתיישבות החלטות העיכוב עם ההלכה הפסוקה לפיה "ככלל, ראוי לבית משפט של מעצרים לאפשר

עמוד 2

לערכאת הערעור להעביר את החלטתו תחת שבט ביקורתה, ועליו 'לשקול היטב-היטב' שעה שמסרב הוא לבקשת המדינה לעשות שימוש בסמכות לעכב את החלטתו" (בש"פ 509/12 מדינת ישראל נ' פלוני (17.4.2012)).

6. סיכומם של דברים, משלא מצאתי הצדקה לדון בעניינה של המבקשת במסגרת הליך שיפוטי נוסף, דחיתי את הבקשה למתן רשות ערר.

ניתנה היום, כ"ב בכסלו התשע"ח (10.12.2017).

שׁוֹפֵט
